

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a nouăsprezecea după Rusalii

Evanghelia Duminicii

Luca 6, 31-36

**Predica de pe munte-iubirea
vrăjmașilor**

Zis-a Domnul: precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți și voi lor tot așa. Pentru că dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire puteți avea? Doar și păcătoșii iubesc pe cei care-i iubesc pe dânșii. Și, dacă faceți bine celor care vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Doar și păcătoșii același lucru fac. Și, dacă împrumutați pe cineva de la care nădăjduiți să luați, ce mulțumire puteți avea? Doar și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai. Voi însă iubiți pe vrăjmașii voștri, să faceți binele, și să dați cu împrumut fără să nădăjduiți nimic în schimb, și atunci răsplata voastră va fi multă, și voi veți fi fiii Celui prea Înalt; pentru că El este bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi. Așadar fiți milostivi, precum și Tatăl vostru milostiv este.

**Marti, 6 octombrie—Sf. Ap.
Toma, ocrotitorul bisericii
noastre**

***începând cu ora 8.00 se va oficia Slujba
Utreniei și a Sfintei Liturghii**

Frescă de la Mănăstirea Curchi, Republica Moldova

Crucea îndoielii purtând, nu ai cântit pentru neputința ta, ci ai arătat-o izvor de întărire în credință tuturor celor ce au urmat chemării lui Hristos, iar acum inima mea cea clătinată de viforul ispitelor o întărește pe piatra credinței.

Din Paraclisul Sf. Apostol Toma

Pelerini la Porțile Raiului (cronică de pelerinaj - V)

Plini de o încărcătură duhovnicească și de istorie medieval, de la Humor ne-am îndreptat pașii puțin spre sud-vest, peste apa Moldovei, spre următoarea etapă, tot din zona aceasta, și anume Mănăstirea Voroneț.

Această mănăstire de maici, cu hramul Sf. Gheorghe și Sf. Daniil Sihastru a fost ctitorită de către voievodul Ștefan cel Mare și Sfânt în anul 1488, în numai trei luni și trei săptămâni și va dobândi podoaba frescelor exterioare începând din anul 1547 la inițiativa mitropolitului Grigorie Roșca, vărul lui Petru Rareș, când adaugă bisericii și un pridvor închis.

Menționăm că picturile interioare au fost executate în timpul lui Ștefan cel Mare. Tehnica de obținere a culorilor are un specific aparte. Nici până astăzi nu se cunoaște rețeta completă prin care s-a obținut „Albastrul de Voroneț” ce înveșmântează exteriorul iconografic al bisericii, considerată una din capodoperele culturale ale lumii. Impresionează în mod deosebit scena Judecării de Apoi de pe latura de apus, încât, pe drept cuvânt mănăstirea și-a creat renumele de „Capela Sixtină din Carpați”. Totul este scaldat în baie de albastru strălucitor ce pare a fi luat din azurul cerului moldovenesc. Și parcă dorind ca generațiile viitoare să nu dea uitării pe cei cărora le datorează această comoară de artă, meșterii zugrăvi au pictat cu multă grijă portretele lui Ștefan cel Mare – tabloul votiv din interior - și Grigorie Roșca, pe peretele exterior, lângă ușă.

O capodoperă a picturii medievale românești este considerată pe drept cuvânt „Judecata de apoi”, desfășurată pe întreg peretele vestic al bisericii. În interior se află piatra funerară a lui Daniil Sihastru, a Logofătului Grigorcea Crăciun ș.a. În cimitirul Mănăstirii Voroneț se află mormântul criticului de artă Petru Comarnescu.

Și ca un ultim amănunt, în a doua jumătate a secolului al XX-lea exista un clopotar în satul Voroneț care când trăgea clopotele Mănăstirii, cu o anumită tehnică, sunetele scoase parcă spuneau „Ștefan, Ștefan, Domn cel Mare”.

Mănăstirea este inclusă în lista Patrimoniului Mondial UNESCO.

Ne-am despărțit cu greu de acest cadru natural al Voronețului de la poalele obcinei cu același nume, aproape de seară, obosiți și, sub o binecuvântată ploaie răcoritoare, ne-am îndreptat cu autocarul spre Câmpulung Moldovenesc unde am fost cazați la Hotelul Eden, astfel că putem spune metaforic și cu emoție că am dormit o noapte în sânul lui Avram. „Eden”, cuvânt ebraic înseamnă „grădină” și a denumit raiul în „Cartea Facerii” (Geneza) din Vechiul Testament. La figurat, cuvântul „Eden” se folosește cu sensul de loc încântător în care se duce o viață plăcută,

lipsită de griji.

A doua zi dimineață, joi 07.08.2015, cu forțele refăcute și după un „petit dejun” la restaurantul hotelului, am început bătălia cea mare și anume cucerirea Rarăului. Personal am cunoscut aceste meleaguri încă din copilărie, mai exact, în august 1950, când eram elev și am petrecut trei săptămâni într-o tabără școlară de sub Giurnalău, și anume pe Valea Putnei, în Poiana Ițcani. Încă de atunci mi-a rămas în minte eleganta cetate a Rarăului (1651 m), secundată de cupola alpină a Giurnalăului (1857 m) care aduce pe pământul Bucovinei un crâmpei din peisajele Alpilor, întezind chemarea tainică a munților. Această cetate reprezintă un crâmpei din Munții Bucovinei, legănați de legenda genezei descălecatului lui Dragoș Vodă, patrie mândră a dacilor liberi, care se integrează în peisajul odihnitor al Obcinilor. În pădurile Rarăului oamenii pătrund ca într-un templu, spre pășunile lui își mână turmele, calcarul de la poale îl prefac în var, iar soarele din piscuri strălucește ca lumina unei stele polare.

Deci, după micul dejun, autocarul nostru plin cu 50 de pelerini a purces din Câmpulung, pe albia pârăului Izvorul Alb, pe vechiul drum forestier care duce sus la Pietrele Doamnei, dar după câțiva kilometri mașina n-a mai putut urca drumul de costișă, îngust și cu multe curbe, chiar „agrafe de păr”. Ne-am continuat drumul pe jos încă vreo 5-6 km și dintr-o dată în față noastră s-a ivit un luminiș: era Grădina Maicii Domnului, în mijlocul căreia se înalța Mănăstirea Sihăstria Rarăului, cu hramul „Înalțarea Domnului” și „Acoperământul Maicii Domnului”, aflată la altitudinea de 1050 m.

Schitul Sihăstria Rarău a fost înființat în anul 1541, de Petru Rareș, pe locul unei Sihăstrie a cuviosului Sisoe, de la sfârșitul secolului al XV-lea. Se pare că aici s-au refugiat Doamna Elena, soția Domnitorului, împreună cu copiii săi fiind ocrotiți de călugări. Drept mulțumire, voievodul a ridicat o biserică în locul celei vechi, înființându-se astfel Schitul Rarău. În anul 1776 (după pacea de la Kuciuk-Kainargi) a fost strămutat în taină de cealaltă parte a muntelui Rarău, fiind desființat de autoritățile austro-ungare care ne-au răpit Bucovina.

O veche tradiție consemnează faptul că

însăși Maica Domnului ar fi poruncit această strămutare. Construcția noii mănăstiri începe în anul 1992. În 1994 este sfințită biserica mare iar pe parcurs s-au mai înălțat un paraclis, chilii și un arhandaric.

După ce ne-am închinat, am cumpărat pliante, vederi și cărți sfinte, am fost primiți de către marele duhovnic preot Ioan, care s-a rugat pentru noi, a binecuvântat pelerinajul nostru, ne-a miruit și ne-a povestit cu un glas de patriarh despre aceste frumoase locuri sfinte.

Am coborât la amiază de la Sihăstria Rarăului și, prin Câmpulung, am mers la Mănăstirea Pojorâta – Corlățeni, cu hramul Sf. Treime și Sf. Ioan Iacob Hozevitul. Am fi vrut să atingem cu mâna „Pietrele Doamnei”, dar pentru

noi s-a petrecut ceva ca în povestea cu „fata Morgana”. N-am putut urca la cota 1651, dar n-am regretat că am urcat la cota de aproximativ 1200 la Mănăstirea Pojorâta. N-am fi putut urca toți dacă nu era acel călugăr cu un autoturism Hyundai 4x4 și care a făcut trei transporturi cu cei cărora puterea le scăzuse. Părintele stareț, protosinghelul Varlaam Bârsă ne-a emoționat cu elocvența cu care ne-a povestit cum a luat ființă schitul: Moș Ion Corlățeanu a avut un fecior plecat în lupte în primul război mondial. L-a crezut mort un timp, dar când s-a întors fiul din război, a hotărât să facă un schit, o biserică sus în munte. Au tăiat un stejar mare, cioata copacului a jucat rolul de masă sfântă iar din trunchiul stejarului au construit un schit. Pe cioata copacului, a fost ridicată o cruce de fier care și azi se vede în mijlocul bisericii. În anul 1962 schitul a fost desființat, dar reînființat în 1992. În anul 1995 s-a ridicat o nouă biserică cu hramul Sf. Ioan Iacob. Este ridicat la rangul de mănăstire în anul 2005.

De pe terasa mănăstirii am putut admira în depărtare maiestuosul masiv Giumalău în vârful căruia încă se mai înalță crucea de fier (11 m), dar de aici se vedea ca un băț de chibrit, precum și minunatele priveliști cu păduri seculare și care par nesfârșite în zare și din vale, în preajma înserării se auzea clipocitul pârâului Izvorul Giumalăului care ne chema jos la „Pensiunea Păstrăvarului” unde ne-am delectat cu câte un păstrăv la grătar, cu mujdei de usturoi și cu smântână și cu mămăliguță fierbinte.

În jurul orei 19.00 am plecat din Pojorâta, pe drum de întoarcere, spre Iașul nostru drag și la ora 10 seara deja eram la biserica Toma Cozma unde împreună cu părintele Mihai Mărgineanu am înălțat către Domnul o scurtă rugăciune de mulțumire. Amin!

Prof. Ștefan Roznovăț

Tehnoredactoare: Conf. univ. Dr. Ionela Corina Chersan-Macovei

Pe urmele Părintelui Arsenie Boca

*Parohia noastră are în intenție
organizarea unui pelerinaj la
Mănăstirea Prislop și alte Mănăstiri
din Oltenia.*

Înscrieri:

- Pangarul Parohiei
- tel. 0747 772 827
- 0741 706 602, 0761 621 994

Publicație editată de

Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/
fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Secretar redacție Vasilica Onofrei,

tel. 0741 706 602, 0761 621 994,

redactor_sef@yahoo.com

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Hrană pentru suflet

Lecție de viață dată de un profesor

“Un cunoscut profesor din U.S.A și-a început seminarul în fața a 200 de studenți fluturând o bancnotă de 20 de dolari.

- Cine dorește această bancnotă? a întrebat profesorul, iar sala s-a umplut de mâini ridicate.

Apoi profesorul a luat bancnota și a mototolit-o apoi a adresat aceeași întrebare:

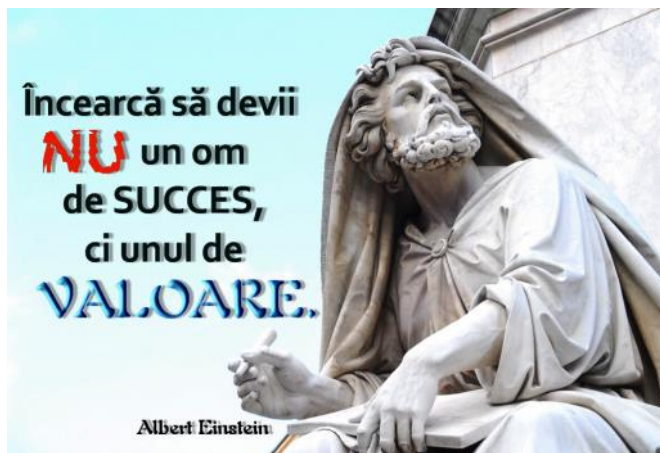
- Cine dorește această bancnotă? Mainele au rămas în aer.

Profesorul a luat bancnota și a aruncat-o pe podea a călcat-o în picioare, a murdărit-o de praf, a sifonat-o groaznic.

- Cine dorește această bancnotă? Mâinele au rămas în continuare în aer.

- Știți de ce doriți această bancnotă după ce a fost mototolită, sifonată, murdărită de praf și călcată în picioare?

Deoarece și-a păstrat valoarea. De multe ori suntem căzuți la pământ, ne simțim murdari de deciziile luate, suntem sifonați verbal și fizic suntem împrăștiați cu noroi de diverse persoane. Important este să ne păstrăm valoarea. Omul trebuie iubit și catalogat după valoarea sa, nu după o anumită circumstanță sau împrejurare. Păstrați-vă valoarea oricare ar fi ea. Este singurul lucru ce nu va poate fi luat de nimeni și nimic.”

Program liturgic și duhovnicesc în această săptămână

* **Duminică, 4 octombrie**

● **08:00** Utrenia și Sf. Liturghie

● **18:00** Slujba Paraclisului Maicii Domnului

* **Luni 5 octombrie**

● **18:00** Slujba Vecerniei

* **Mărti, 6 octombrie**

● **8:00** Utrenia și Sf. Liturghie

* **Vineri, 9 octombrie**

● **18:00** Slujba Sfântului Maslu

* **Sâmbătă, 10 octombrie**

● **18:00** Slujba Vecerniei

APEL

Urmare colectei ce s-a făcut în Biserică în ultima perioadă de timp și prin sprijinul unor sponsori, ne-a ajutat Bunul Dumnezeu să începem montarea sistemului de încălzire centrală la casa parohială. E o lucrare amplă, dar deosebit de importantă, ținând cont de faptul că până în acest an încălzirea în perioada de iarnă a fost foarte deficitară, bazată exclusiv pe vechile sobe din teracotă ce

aveau un randament scăzut.

Astfel, s-a reușit montarea caloriferelor și a centralei și urmează să realizăm racordarea acesteia prin conductă îngropată până la branșamentul de gaze naturale.

De asemenea, datorită defecțiunilor din instalația electrică, urmează să refacem și o parte din circuitele din casa parohială.

În sfârșit, dată fiind constatarea inspecției PRAM, trebuie să refacem priza de împământare și instalația de coborâre Paratrăsnet.

Date fiind cheltuielile care ne stau în față, apelăm la enoriașii și închinătorii bisericii noastre pentru a ne sprijini financiar întru susținerea acestor lucrări, fie prin donații în numerar la pangarul parohiei, fie prin virament, în contul parohiei menționat în chenarul din stânga sus de pe această pagină.